PLAMENČEK

BREZMEJI

POD SVOBODNIM SONCEM

Oktober 2016

KDOR IŠČE, TA NAJDE

Bohkov kot 3

plamenček pripoveduje 4

podvigi 22

?kuga?ste?rekli? 27

iz razmetanega skladišča 31

Ambiciozno je fajn 33

skavt potuje 36

predstavljamo vam 41

ustvarjalni kotiček 47

skavtska imena 51

Uvodnik

Drage skavtinje in skavti!

Spet je tu, dolgo pričakovano novo skavtsko leto. Sigurno se že veselite vseh dogodkov, ki nas čakajo v prihajajočem letu, da pa ne bomo takoj pozabili na tiste, ki smo se jih udeležili poleti, si v nadaljevanju preberite dogodivščine iz poletnih taborov, TZV-jev, tabornih in skavtskih šol ter še in še. Poleg tega, lahko v tej številki zasledite tudi nekaj novih rubrik in malo predrugačeno oblikovno podobo. Ne prezrite uporabnih nasvetov in receptov! Želim vam obilo užitka pri branju, v novem skavtskem letu pa: Trden jez, Dober lov, Bodite pripravljeni in Srečno pot!

Iskriva taščica

Plamenček je glasilo stega Breznica 1, enote Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov.

Letnik 24, številka 1, oktober 2016

Glavna in tehnična urednica:
Iskriva taščica

Pomočniki urednice:
Vzdržljivi gams, Vsestranski svizec, Domiselni svizec, Preprosta žolna

Oblikovna pomoč:
Skromna pastirička, Neustavljivi volk, Navdušena sova, Zagnana vidra

Uredniki za veje:
Prisrčna mravlja, Iskriva taščica, Skrbna pižmovka

OKTOBER JE MESEC ROŽNEGA VENCA

Se kdaj vprašate čemu imamo skavti na rutki majhen rožni veček? Rožni venec na naših rutkah pomeni, da nas vera zavezuje pri obljubi, da nismo nikoli sami, saj nam Bog vedno stoji ob strani.

Pa ste vedeli, da poznamo 4 dele rožnega venca? To so **VESELI DEL, SVETLI DEL, ŽALOSTNI DEL** in **ČASTITLJIVI DEL.**

Seveda pa to ni vse, kar sestavlja pravo molitev rožnega venca. Ker nam skavtom Bog vedno stoji ob strani in ker je oktober mesec rožnega venca, hitro odprite skavtski molitvenik in zmolite desetko za večnega prijatelja na naših poteh.

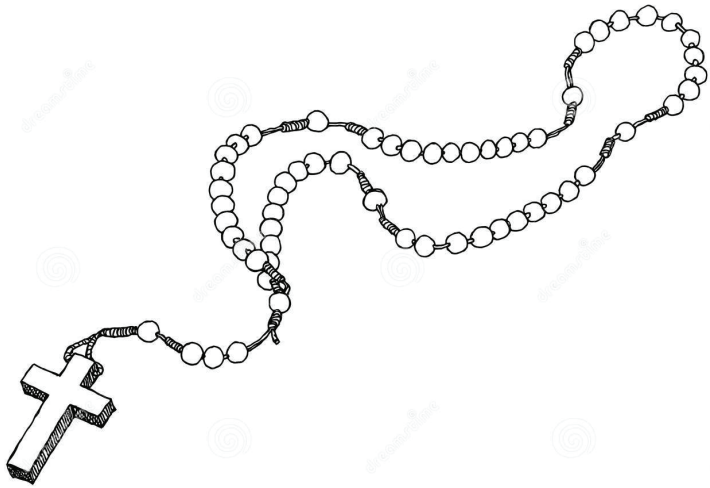

POLETNI TABORI

Kot vedno, vrhunec skavtskega leta. Čas, ko se veje zbližajo med sabo, ko se kreirajo »interne fore«, ko nekateri prvič doživijo spanje v šotoru, ko si cel teden kuhamo sami, ko se prelevimo v junake zgodbic ali pa kar dejanske zgodovinske osebe, ko raziskujemo lepote Slovenije, ko krstimo novince in podeljujemo nova skavtska imena, ko se valjamo po blatu na poti preživetja in preživljamo večere ob tabornem ognju ali pa vrtni sveči in še in še...

Veselo krdelo

(Strunjan, 13. – 17. 7. 2016)

Najbolj mi je bilo všeč:

BELI KRIŽ:
Velikokrat smo šli na Beli križ. Prvič jaz nisem šla. Takrat so rekli, da so videli tihotapsko (gusarsko) ladjo, čeprav jim jaz tega na začetku nisem verjela.

PLAVANJE:
Skoraj vsak dan smo se kopali v morju. Zelo je bilo fino. Skoraj vsi so se kopali. Ful je bilo kul :).

POHOD:
Ko smo odšli na izlet do Pirana, je bilo veliko za hodit. Zvečer smo bili izmučeni.

TIHOTAPCI:

Enkrat smo našli tihotapsko robo. Zelo me je bilo strah. Ko so Sinjega galeba želeli napasti tihotapci, smo jih skušali zaustaviti. Izvali so nas na tri igre, na koncu pa je bila zmaga naša.

Čisto vedno smo nekaj delali - kar je bilo ful kul. Bilo mi je res zelo všeč, tega tabora ne bom nikoli pozabila. Bil je najboljši tabor na svetu, saj smo cel teden s skavti preživeli na morju - noro. Všeč mi je bilo tudi, da smo med prostim časom pletli zapestnice, peli, se igrali, pisali skrivnemu prijatelju. Ocenjevanje sob je bilo za fante slabo, puncam pa je šlo dobro. Skoraj vedno smo vse punce dobile petico, pri fantih pa ocene niso bile dobre. Zelo veliko smo se zabavali. Kosila pa so bila za prste obliznit :), prav tako tudi zajtrk in večerja.

Lara Reš

Četa tulečih kojotov

(Božakovo ob Kolpi, 11. – 19. 7. 2016)

TOREK, 12. 7. 2016

Zbudili so nas približno ob 8-ih z rapom. S tekom smo se odpravili na jutranjo telovadbo in umivanje. Odšli smo nazaj v tabor in sledil je pregled šotorov. Nato smo v kvadratu, ki smo ga 3-krat ponovili, dvignili zastavo. Pred vsem tem smo imeli zajtrk, ki je bil sestavljen iz Katjinega domačega lešnikovega namaza in kruha. Po vsem opravljenem jutranjem programu, smo se lotili tabornih zgradb, ki smo jih gradili do kosila in še dlje. Po napornem delu smo se s kopanjem malo spočili, obenem pa smo se tudi zabavali. Po tem smo zgradili vodove kuhinje in si tam skuhali svojo večerjo, to so bili marelični cmoki.

SREDA, 13. 7. 2016

Dan se je začel z »božično« budnico, prirejeno v Dobro jutro! Kmalu smo opazili skavte, ki so nam ukradli zastavo in zaradi ugasnjenega ognja smo delali precej smešno odkupnino s predstavniki iz Radovljice, ko smo morali zamenjati hlače kroja z desnim sosedom in potem plesati račke (predstavljajte si najmanjšo članico čete, ki zamenja hlače z največjim voditeljem čete!). Sledil je zajtrk, nato pa ocenjevanje šotorov ter kvadrat. Kmalu za tem smo po sk-

upinah imeli delavnice o skavtskih veščinah, da bomo pripravljeni za dan, ko nas obiščejo starši. Kasneje smo si sami skuhali hrenovke in krompir in kosilo je bilo odlično. Po kosilu smo se šli kopat in zatem smo s časovnim strojem odpotovali v Stari Egipt, kjer smo na sodišču spoznali faraonko Kleopatro, ki nas je vzela za svoje služabnike. Skupaj s četo iz Moravč smo imeli egipčansko večerjo, o kateri smo imeli mešana mnenja. Po večerji je začel padati dež, zato smo odšli v členarja, kjer smo peli in se igrali razne igre. Ko je dež ponehal, nas je faraonka poklicala k sebi in nam dala dodatna navodila, da se je lahko začela nočna igra, ki pa se je zaradi dežja na žalost predčasno končala. Tako smo se vsi v strahu, da nam bo zalilo šotor, odpravili spat.

Vidre

ČETRTEK, 14. 7. 2016

Zbudila sta nas poštar Pepe in Janja z egipčanskim ropotom bobna. Ta dan smo lahko spali dlje, saj smo imeli prejšnji dan nočno igro. Poštar Pepe in egipčanka Janja sta nas odpeljala na kratko telovadbo in temeljito čiščenje. Dan smo začeli z dobrim fruštkom. Jagodna in marelična marmelada se res ne znajdeta na našem kruhu vsak dan. Po zajtrku nas je ujel dež, zato smo hitro odšli v šotore in jih pospravili. Sledilo je egipčansko pregledovanje platnenih piramid. Ker nam je za zajtrk zmanjkalo kruha, smo imeli bolj obilno malico. Potem so nam voditelji zaigrali igro s pokerface-om. V tem smo se preizkusili tudi sami. Igrali smo se še veliko iger kot so LEPE NOGE, PIŠČALKA, MUZEJ in PSIHIATER. Spet nas je ujel dež, zato smo druženje nadaljevali v členarju. Prepeli smo celo pesmarico in še kakšno, ki je ni tam. Okrepčali smo se z okusnim kosilom in imeli uro prostega časa. Nato smo šli k sosedom – Moravče 1 – in dvignili mačjo zastavo. Da bi spoznali egipčansko kulturo, smo šli na različne delavnice. Izdelovali smo glinene posmrtne maske, palačinke, učili smo se egipčanske masaže, rezljali mačke, izdelovali

egipčanski nakit in še veliko drugih zanimivih delavnic. Potem smo si privoščili banane in se z Moravčami igrali banse. Naučili so nas nekaj novih, mi pa njih. Sosedi so se potem poslovili in mi smo si skuhali večerjo. What's between our legs?! Ham and eggs. Vodniki so pripravili še taborni večer, potem pa smo si z angelčkom ob ognju zaželeli lahko noč.

Žolne

PETEK, 15. 7. 2016

Zjutraj smo si umili zobe, pozajtrkovali kruh in marmelado ter pregledali šotore. Dopoldne smo imeli športne igre: odbojko, bikova jajca in še nekaj s številkami. Potem smo za malico jedli kosmiče in jogurt. Kasneje smo čas izkoristili za opravljanje dnevnih zadolžitev. Pojedli smo kosilo in imeli pot preživetja. Najprej smo hodili čez hrib, »vozili šajtrgo«, potem pa se borili čez blato in se morali po ledeno mrzli vodi prebiti do konca tunelčka. Za konec smo se okopali v malo toplejši reki in se preoblekli v topla oblačila. Po večerji je najboljša voditeljica Monika tudi Urhu pomila menažko, za kar ji je zelo hvaležen. Potem smo imeli odmor in taborni večer z Moravčani, ki smo ga pripravili sami in se šli veliko zabavnih iger, dokler nismo dneva zaključili s spanjem.

Orli

SOBOTA, 16. 7. 2016

Dan se je začel enako kot vsakič, zbujanje, umivanje, telovadba, zajtrk, pospravljanje in ocenjevanje šotorov ter slovesni kvadrat z dvigom zastave. Ob 9.30 uri smo sprejeli starše. Ker je ravno padal dež, smo se šli bans Jaz pojem v dežju ter bans Ples kače, katerega so nas par dni pred tem naučili skavti iz Moravč in ki smo ga prepevali še vsak dan po tem. Sledile so delavnice. Izvidniki in vodnice so nekaj dni pred tem preživeli popoldne, kjer so se urili v posameznih skavtskih veščinah, da so potem to znanje lahko delili s svo-

jimi sorodniki. Na voljo so bile delavnice: rezljanje baklic, pletenje zapestnic iz koprivinih vlaken, uporaba šotorke (palerina, napenjanje, šivanje in zlaganje), orientacija (po azimutu, po soncu in po plastnicah), izdelava lestve s križno vezavo, spoznavanje netiv in kurjenje s kresilom ter izdelava trinožnika in kuhanje poširanega jajca v kotlu. Starši so se po delavnicah poljubno razvrstili, nekatere so bile bolj polne, druge spet manj. Izvidnikom in vodnicam je bilo najbolj zanimivo veselje in navdušenje njihovih sorodnikov nad tem, da jim je uspelo zakuriti s kresilom ter da so se naučili še ostalih koristnih stvari. Zelo so bili fascinirani nad baklicami, sploh nad tem kako hitro so v dežju zagorele. Niso mogli skriti presenečenja nad nekaterimi starši, ki so bili zelo zagnani in so postavili tako trdno lestev, da so presegli vsa pričakovanja. Najbolj od vsega pa so bili izvidniki in vodnice ponosni na svoje soskavte, ki so brez predhodne priprave suvereno izvedli svoje delavnice tudi za naše goste v angleščini. Po delavnicah smo nadaljevali s sveto mašo, za konec pa smo se namastili z odličnim krompirjevim golažem, ki se je med vsem tem časom pripravljal na ognjišču. Ko so nas starši zapustili, so morali IV hitro napakirati svoje stvari, saj so sledili potepi.

Iskriva taščica z IV

NEDELJA, 17. 7. 2016
Potep orlov in volkov

Točne ure o odhodu iz tabora se ne spomnim, vem pa da smo v eno smer prehodili prbl. 10 km. Ko smo prispeli, so nas domačini Primostka zelo lepo sprejeli, kar nam je bilo zelo všeč. Povečerjali smo tisto hrano, ki smo jo dobili v taboru. Še malo smo poklepetali, se pripravili za spat in vsi trdno zaspali. Ko smo se zjutraj zbudili okoli osmih, smo za zajtrk imeli sveže palačinke in krofe. Brez nahrbtnikov smo se nato odpravili na manjši sprehod, na katerem smo opravili sledeče naloge: morali smo se slikati z vojaškim leta-

lom, ki smo si ga vsi predstavljali veliko manjšega, ko pa smo ga zagledali, smo bili vsi pozitivno presenečeni in ogledati smo si morali luksuzni kamp Big Berry Lifestyle, katerega smo si vsi ogledali z odprtimi usti. Ko smo prišli nazaj do nahrbtnikov smo se zahvalili prijaznim ljudem, ki so nas tako lepo sprejeli in kar takoj smo se odpravil nazaj v naš tabor. Točno ob dveh popoldne pa smo se vsi srečno vrnili nazaj.

Pojoči orel

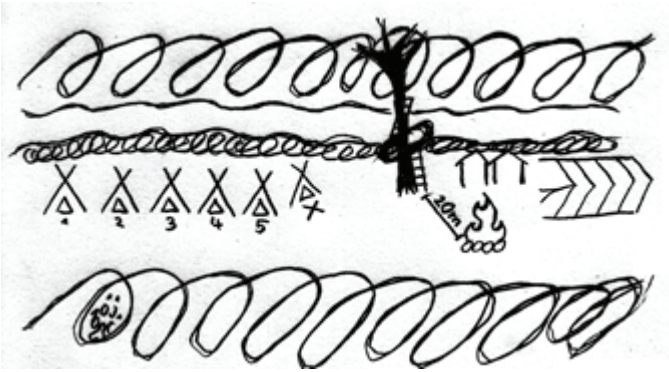

Potep vider

Na potep smo Vidre odšle v soboto približno dve uri po odhodu staršev. Bile smo presenečene saj nismo še pričakovale potepov. Hodile smo do Metlike. Tam smo počakale na eno od Vider, da so jo voditelji pripeljali z avtomobilom, ker jo je bolel prst na nogi. Od Metlike smo nekaj časa hodile do Drašičev. Bile smo zelo zaspane in izmučene, tudi če pot ni bila tako dolga. Tam smo hodile po ulicah in spraševale za prenočišče. Nihče nas ni hotel vzeti k sebi za eno noč. Sklenile smo, da za prenočišče povprašamo pri vsaki naslednji hiši. Bile smo na trnih, saj nismo vedele kje bomo prespale deževno noč. Hodile smo in nismo imele sreče. Prišle smo do kmetije, kjer se nam je sreča le nasmehnila. Dobile smo prenočišče in domači so nas povabili na večerjo ter pogovor o vprašanjih, katera smo morali povprašati domačine. Zjutraj smo vstale zelo zgodaj in se odpravile proti cerkvi sv. Urbana. Bile smo

zelo zaspane. Na poti do Božakovega pa smo si morale ogledati še cerkev Treh far. V tabor smo prišle eno uro in pol prezgodaj, zato smo razgrnile armaflekse in zaspale. Tako se je naš potep končal.

Razigrana Vidra

Potep košut in žoln

Polne navdušenja ob novici, da gremo na potep, smo Košute in Žolne hitro spakirale nahrbtnike, vzele hrano in zemljevid, ter se odpravile novim dogodivščinam naproti. Vrisano smo imele krožno pot od Božakovega do Drašičev, Rosalnic in do tabora. Pevsko razpoložene smo med hojo narabutale nekaj breskev in koruze. V Drašičih pa smo si začele iskati prenočišče. Že po nekaj poskusih smo potrkale na vrata prijaznih zakoncev, ki sta nam ponudila hišico ob njuni njivi, nedaleč stran. Velikodušna gospa nam je dala tudi pehtranovo potico, škatlico čaja in vrečo domačih jabolk. Po večerji smo se odpravile po pisemce, ki so nam ga pustili Moravški fantje, a ga na žalost nismo našle.

Po večerji smo se kartale, se pogovarjale in se veliko nasmejale. Dobro smo se naspale, zjutraj pa smo pojedle preostanek paštete in popile čaj. Odpravile smo se proti cerkvi Sv. Ane nad Drašičih, kjer sta bila tako cerkev, kot tudi razgled, zelo lepa. Vse skupaj nas je spominjalo na Eno žlahtno štorijo, katere pesem smo ob spremljavi Aninega ukulela, poleg vse ostalih, ki so nam prišle na pamet, kar nekajkrat zapele. Potrkali sva tudi na vrata ene od sosed, ki se nama je že prejšnji dan zdela zelo zanimiva, saj je bil njen vrt okrašen z ogromno doma narejenimi rožicami, ptički…. Zelo naju je bila vesela in povedala je da so tudi njeni vnuki skavti. Bila je preprosta, vsestranska, svobodna umetnica, ki je ves čas poudarjala, da je dobljeno znanje treba deliti naprej. Povedala nama je o belokranjski znamenitosti, steljnikih, območ**j**ih brezovega gozda, poraslih s

praprotjo, pokazala nama je nekaj fotografij, ki jih je sama posnela ter nama podarila 2 izmed njih, na kateri se je tudi podpisala. Občudovanja nad delom njenih rok ni bilo mogoče skriti, saj je bilo vse tako lepo, unikatno in vsaka stvar je imela svojo zgodbo in pomen. Vsaki je podarila nakvačkano rožico, ki od takrat naprej krasi najini rutki in naju spominja na to, kar je vse skozi poudarjala: »V življenju se veliko naučimo, če le želimo. Vidimo veliko lepih stvari, če le pogledamo pobliže, a vse te lepote in znanja moramo predajati naprej.« Tako kot ona nama, sva midve o njej in o vsem kar je povedala razlagali še celo pot nazaj, ki smo jo prav tako krajšale s petjem, s katerim smo plašile gozdno divjad in vse potencialne medvede, ki so bili dovolj pogumni, da bi nas napadli. Narabutale smo tudi nekaj rož in naredile ZELO lep šopek in se z njim prikupile našim voditeljem. Seveda sploh niso opazili, da rože niso travniške, ampak vrtne. No, samo Mojca nas je malo grdo pogledala.

Priročna Košuta in Kreativna Kanja

PONEDELJEK, 18.7.2016

Začel se je zadnji celotni taborni dan. Jutro se je začelo, kot vsako drugo, torej umivanje zob, pregled šotorov itd. Potem smo kmalu dobili navodila za naprej. Bosi smo morali prehoditi do kraške jame v bližini, kjer smo poslušali Bi-Pija ter se naučili marsikaj. Potem smo si šli ogledat še eno jamo, a zaradi prazne baterije nismo mogli vstopiti. Ko smo prišli nazaj v tabor, je sledilo kosilo, potem pa pospravljanje šotorov in pakiranje vse opreme. Po tem so sledili krsti za novince, da so si pridobili skavtsko ime. Med njih je sodil tudi voditelj Matic. Vsi srečni s skavtskimi imeni pa smo potem počakali na večerjo. Jedli smo okusno meso pečenega piščanca, na katerega smo čakali pozno v noč. Zatem smo se odpravili spat, tokrat vsi v členarja.

Iznajdljivi volk

plamenček pripoveduje

TOREK, 19. 6. 2016

Zbudili smo se ob 7:30. Nato smo se preoblekl v kroje in piskali kvadrat. Tam so nam voditelji podelili našitke za opravljene veščine. Po kvadratu so se nočna straža in kradljivca zmenili za odkupnino in zatem smo zajtrkovali. Ko smo pojedli, smo začeli pospravljati opremo, zakrili smo ognjišče in WC. Ko smo vse pospravili, smo se počasi odpravili proti železniški postaji v Metliki. Ker smo prišli prezgodaj smo eno uro in pol počivali pred železniško postajo. Ko je prispel vlak, smo se vkrcali, ker pa je vožnja do Ljubljane trajala kar nekaj ur, smo med vožnjo zaspali. V Ljubljani smo šli na drugi vlak in se odpeljali do Žirovnice.Tam so voditelji piskali še zadnji krog, nam razdelili zdravstvene izkaznice, osebne izkaznice in telefone, nato pa smo se odpravili vsak v svojo smer proti domu.

Pustolovski orel

Klan Achinzon

(Ormož – Vinski vrh – Spodnji Kamenjščak – Ljutomer – Križevci pri Ljutomeru – Bratonci – Bogojina – Murska Sobota, 22. - 27. 7. 2016)

Dragi Bog!

Odkril sem, da ideja mamke Roze še zmeraj živi, saj veš, tista legenda o desetih preroških dneh, ko en dan šteje 10 let, in lahko doživiš življenje, tudi če imaš samo še 12 dni pred sabo.

Pozanimal sem se, da so legendo živeli tudi fantje in dekleta v oranžnih srajcah, modrih hlačah in z rutko okoli vratu – menda jim pravijo skavti. Kar peš so se odpravili od Ormoža pa vse do Murske Sobote. Prav navdušen sem. Ko sem tako razmišljal, kako gre pa njim izpolnjevanje legende, sem se odločil, da jih kar povprašam:

PETEK, 22. 7. 2016

»Dragi Oskar!«

»Prezgodaj zjutraj smo se na petek odpravili na potovalni tabor, preko Mure, preko Drave. Po dolgi in monotoni vožnji z vlakom smo prispeli v Ormož, kjer smo začeli pri 0 letih starosti. Najprej nas je čakala igra/kviz o človeškem zarodku in njegovem razvoju. Naša skupina je zmagala, saj smo pravi poznavalci človeškega zarodka v zgodnjih fazah. Za nagrado smo dobili letom primerno jabolčno kašico, ki smo jo po skavtskem principu, skavt se znajde, pojedli sami. Z veliko energije smo se nato odpravili na triurno pot po žgoči vročini. Sprehajali smo se med prleškim hribčki in dosegli svoj cilj v Vinskem vrhu. Kot smo že omenili, smo bili ta dan stari že več kot 3 leta, hitro pa smo odraščali, zato smo bili že dovolj stari za volčičje igre. Skuhali smo si kosilo s hrano, ki je ostala volčičem na taboru, se najedli in malo obležali pod drevesi. Nato smo z odgovarjanjem na vprašanja o volčičih in barvanjem zemljevida reševali Mavglija pred Širkanom. Kjub temu, da nam Akela ni dodelila zmage, je bilo povsem jasno, da bi morali zmagati mi. Vendar glas Akele je bil premočan, da bi ga lahko spremenili. Za tem, smo gradili samokolnice iz lesa in jih na koncu peljali tudi na testno vožnjo, kjer jo je preživela samo ena – ostale

so propadle. Pri katehezi smo govorili o prelaganju nalog in odgovornosti na druge ter skupinskem delu in poznalose nam je že, da smo bili za kanček starejši. Za večerjo smo si privoščili zdrobove cmoke s čežano, ravno prav mehko za naše zobke. Najedli smo se do sitega in utrujeni obležali. Ob gledanju v zvezde in razmišljanju, smo ugotovili, da smo preživeli čudovit otroški dan.«

Tvoji Nabriti orel, Prebrisano zabavna mravlja in Radovedna pižmovka

Kako izvirno in pestro otroštvo imajo tile volčiči, le kaj postanejo potem, ko jih sreča teta Puberteta?

SOBOTA, 23. 7. 2016

»Dragi Oskar!«

»Jutro smo začeli kot najstniki. Že pred zajtrkom smo poskrbeli za svoj make – up (z ličili testiranimi na živalih). Odpravili smo se na dolgo pot, ki je bila razgibana, saj smo hodili po hribčkih in hkrati občudovali vinograde ter čudovito ravan. Vse se nam je zdelo tako znano, kot da bi to že nekje videli. Pa saj je tako kot v Jeruzalemu! In kar naenkrat je bila pred nami tabla Jeruzalem. Pa saj ni možno, da bi prehodili kar do Izraela. V Jeruzalemu stoji čudovita cerkvica, ki smo si jo ogledali in pozvonili tudi večkrat na zvonček želja. Bila je praznično okrašena, saj smo prišli ravno na dan poroke. Med nadaljevanjem poti, smo se tudi naključno ustavili pri neki hiši. S svojim obiskom smo zelo razveselili neko gospo, ki nam je zaupala svojo zgodbo. Tam smo tudi napolnili zaloge vode in se odpravili naprej. Prenočiti bi morali v Stročji vasi, ker pa tam nismo bili dogovorjeni za prenočišče, nas je pot zanesla čisto drugam. Ko smo prišli na drugi zastavljen cilj, smo začeli iskati prenočišče. Že po tretji hiši smo ponovno dobili napotek: pojdite v mladinski center, kjer so nas rade volje sprejeli. Seveda smo bili najprej potrebni poštenega počitka. Sledila je igra, kjer smo se vživeli v problematične najstnike in se pogovarjali o reševanju njihovih problemov. Sledilo je težko pričakovano tipično skavtsko kosilo – MAKARONI. Ker smo bili kljub počitku še vedno vsi »fuč«, smo se kar posedli v krog in si kot sveže zaljubljeni

najstniki pripovedovali romantične zgodbe iz našega življenja. Po dolgem klepetu pa smo začeli naprej s programom. Naučili smo se narediti opičjo pest, malo smo ponovili znanje o izvidnikih in vodnicah, nato pa zagreti pripravili še prostor (šotor) za spanje. Ko je bilo vse pripravljeno, je sledila še top večerja, twist, hrenovke, kečap in kumare. Mjam, mjam, za prste obliznit dobro. Taborni večer smo nadaljevali tudi v duhu najstnikov: od bansov, lupčka dej, pa prepevanja … Za lahko noč smo na nebu uzrli še kakšen utrinek, nato pa zaspali z zanimanjem v nov dan.«

Tvoji Požrtvovalna pižmovka, Iznajdljiva mravlja, Pozorna sova in Priročni pingvin

Pa le vidim, da nisem edini, ki ima takrat težave s puncami, pa starši, a kaj ko počasi pride čas, ko se je kar naenkrat treba skobacati iz udobja in se odpraviti v realni, odgovorni svet.

NEDELJA, 24. 7. 2016

»Dragi Oskar!«

»Danes ti pa pišem kar sam, saj me je doletela taka naloga. Zjutraj so nas kar naenkrat starši spodili iz hiše, pred mašo smo pa še izvedeli, da moramo oditi v svet z namenom, da bi dokončno odrasli. Razdelili smo se v 3 skupine. Sam sem bil v skupini s Polono, Jano, Petro ter Karmen. Izdelali smo si kompase ter dobili hrano. Po maši smo odrinili na pot. Preučili smo zemljevid in ugotovili, da je med potjo v vas Grlava tudi vas Banovci, kjer imajo tudi terme. Odločili smo se, da se bomo ustavili in se pošteno okopali ter tudi kaj dobrega pojedli. Ko smo prišli do kopališča, smo dobili topel sprejem. V vodi smo se namakali okoli 3 ure, nato pa smo si privoščili še kosilo. Naročili smo 3 pice. Ker sem bil edini fant v ekipi, sem puncam pice postregel in prinesel servir, tako da niso imele veliko dela. Okoli pol četrte ure, smo pot nadaljevali do vasi Grlava, ki je bila naš cilj. Začeli smo iskati prenočišče. Že ob drugem poizkusu smo naleteli na prijazno gospo s sinom, ki se nam je ponudila, da nas gosti. Tisti dan smo res živeli na »veliki nogi«. Ob pogledu na sok ter dobrote iz pekarne, so se nam oči krepko zasvetile. Edini minus je bil neznosen smrad prašičev.

plamenček pripoveduje

Imeli so namreč kmetijo s kakšnimi 100 prašiči. Ker je bil gospodaričin sin samski, ob meni pa štiri lepe gospodične, nam je ponudil, da nas zapelje po Prlekiji. Ogledali smo si Babičev mlin na Muri, ki je še edini delujoč mlin v Sloveniji. Ko smo prišli nazaj, nas je spet čakala hrana. Ulegli smo se na travnik in imeli prečudovite pogovore, pri katerih so se nam na koncu pridružili tudi domači fantje, ki so imeli nogometno tekmo. Ob devetih smo se izmučeni odpravili spat. Ko smo vstopili v zgornji prostor je iz njega bruhnil zelo vroč zrak. Takrat smo se zavedali, da bo ta noč zelo stresna. Zjutraj so se dekleta zbudila z zajtrkom na mizi, saj sem tudi tokrat poskrbel za njih. Gospodarici smo se zahvalili s šopkom rož ter kljukico. Bila je zelo vesela. Pokazala nam je še gaudeke=prašiče. Bilo je neznosno. Ko smo hoteli oditi nam je ponudila prevoz, katerega nismo mogli odvrniti. Malo pred deseto smo prispeli v Križevce, kjer smo si privoščili še sladoled. To je bil tudi zaključek našega izhoda. Bilo je lepo in nepozabno! :D

Tvoj Nabriti orel

Bog, ti pa znaš poskrbeti, da se lahko povsod srečamo dobre ljudi. Me prav zanima, če so tudi tile skavti kot odrasli tako požrtvovalni, odgovorni, prijazni [illegible] ljubni.

PONEDELJEK, 25. 7. 2016

»Dragi Oskar!«

»Ta dan smo bili stari od 30 do 50 let. Po potepih smo se dobili v Križevcih pri Ljutomeru. Tam so nas že pričakali voditelji in nam skuhali odlično kavo v kavarni Zvezda. Spoznali smo tudi župnika, ki nam je častil sladoled (res car!), nato pa kar začeli s potjo, ki je začuda hitro minila. Ko smo končno prečkali Muro ter prišli v Prekmurje, smo imeli dražbo, kjer smo kupovali od najbolj materialnih stvari do vrednot, ki so nas stale kar precej denarja. Utaborili smo se nato v Bratoncih, kjer smo si najprej skuhali kosilce. Na tamkajšnjem travniku smo imeli okroglo mizo, kjer smo spoznali veliko novega o SKVO-ju. Ko smo se nato le premaknili do prenočišča, smo spoznali, da v Bratoncih živijo izjemno prijazni ljudje, saj so nas izredno lepo sprejeli, nas pogostili s kar dvema pladnjema domačih dobrot. Velika igra tistega dne je tekla na temo ZSKSS – naučili smo se veliko novega. Preizkusi se tudi ti! Koliko let traja mandat organov ZSKSS? Čemu služi taborna šola prekvalifikacija? Kdo je načelnik/načelnica? Sklicna številka stega Breznica 1? Izziv za naš klan je bil ta dan Masterchef, kjer smo se po skupinah najprej potegovali za najbolj obetavne sestavine, iz katerih smo nato po mnenju Bratonskih degustatorjev skuhali prave specialitete. Jedli smo vse od krompirjevo zelenjavnih polpet do karameliziranih jabolk. Druženje smo nadaljevali ob zvoku ukuleleta, dokler nismo začeli kaliti nočnega miru. Tedaj smo se raje pripravili za spanje. Ob koncu dneva nas je sivkino masažno olje pospremilo v globok in umirjen spanec.«

Tvoji Radovedna pižmovka, Zgovorna cvergla in Srčna žolna

Haha, seveda se prileže masaža po napornem odgovornem dnevu, ampak kaj ko se naslednji dan zbudiš z bolečinami v križu, kupčkom tablet za razne tegobe, ki mučijo vse starostnike.

TOREK, 26. 7. 2016

»Dragi Oskar!«

»Zbudili so nas zdravniki, fizioterapevti in delavni terapevti doma za ostarele. Ta dan smo bili stari že od 60 do 80 let. Nafilali so nas z jutranjo dozo tablet, da smo bili malo manj sitni, saj veš: če ne gre z leti pa s tableti. Po jutranjem ritualu smo odšli najprej k sv. maši. Ko smo prišli ven, je bilo vreme malo bolj skisano kot prej in vlilo se je tudi ravno takrat, ko smo bili varno pod streho ga. Anice, ki nas je dobrosrčno sprejela in dovolila, da si v njeni kuhinji ocvremo jajca. Dobrosrčnost ljudi v glavi naše male kure je res brezmejna. Zapeli smo ji še za god in se poslovili. Pot do Bogojine se je vlekla kot smrkelj. V zraku je bilo veliko vlage in čutili smo, da je pot tekla malo težje kot ostale dni. Ko smo prispeli na naš cilj v Bogojini, smo si na dveh preostalih gorilnikih skuhali kuskus s težko pričakovanim piščancem (in zelenjavo seveda). Ker smo celo dopoldne skrbeli za razgibavanje nog, smo mogli poskrbeti še za naše možgančke. Šli smo se Skavtivity, dokler nas ni tamkajšnji župnik povabil v Plečnikovo cerkev in nam razložil njeno simboliko. Odkril nam je mnoge podrobnosti, ki si jih je zamislil slavni arhitekt. Ker se je zunaj vlil dež, smo raje nadaljevali s treniranjem naših možganov. Dež je počasi ponehal, tako da smo lahko začeli pripravljati večerjo, od namaza z naravnimi travniškimi zelišči, vse do raznih juhic in pa poslastice: pohane banane z nutelo. To sladico je marsikdo od nas pripravljal in poskusil tudi prvič. Po večerji smo ob svečah vsak zase pisali Bi-Pijevo oporoko. V majhnih skupinicah smo nato drug drugemu predstavili svoje verzije in o njih malo razglabljali. Neverjetno, ko smo tako stari, so se razvili tudi globoki pogovori z modrimi mislimi. Sledilo je še večerno tvoje pismo, Oskar, nato pa zabavni večer s prepevanjem in smehom. Nazadnje smo se utrujeni le odpravili spat.«

Tvoji Udarni svizec, Zaljubljena mravlja in Dobrovoljna pižmovka

Kako kratko je to življenje, dragi Bog, pa vendar ti lepo poskrbiš za nas, tudi v starosti. Tako kot si meni polepšal jutro s tvojim prihodom, daj ga še njim, da te le srečajo na skrivnosten način.

SREDA, 27. 7. 2016

»Dragi Oskar!«

»Po naporni noči teženja komarjev, smo se prebudili v jutro. Takrat nam je postalo jasno, da si to enkrat doživel že ti. V tišini je prišel, ob delanju jutra, z barvami, petjem ptic in sončnim vzhodom. In tako kot si to ti ugotovil, res je vztrajen ta naš Bog. Po razmišljanju smo kar hitro krenili na pot in razmišljali malo o naših življenjih. Vsak si je izdelal simbol, ki nam ga je tudi predstavil, in takrat nas je pocrkljal še lep sončni vzhod, sonce je končno pokukalo iz oblakov. Ko smo napolnili naše želodčke, smo krenili še na zadnjih 12 km poti do Murske Sobote. Bilo je prijetno, vmes smo si privoščili še kofetek od našega stegovodje, pri sosedih smo dobili mleko, sladkorček ter dober domači kruhek. Dobrim ljudem smo se zahvalili s pesmijo, nato pa odšli proti cilju. Ko so se počasi začeli oglašati tudi naši trebuščki, smo imeli izziv, da smo se z 2,5 eura na osebo najedli za cel dan. Uspelo je prav vsem, voditelji smo si naredili sami kebab, ostali pa so uživali še ob sladoledu, bureku, sendvičih in drugih dobrotah. Tako smo le prišli na železniško postajo, kjer smo se okrepčali in počakali na vlak. Udobna vožnja je trajala z vmesnimi postanki, tako smo se še posladkali ob preverbi tabora s stračitelinim in jagodnim jogurtom, nato pa se le do konca pripeljali v Žirovnico, kjer so nas pričakali nasmejani obrazi naših domačih. Bilo je res lepo in hvala Oskar, da si svojo zgodbo delil z nami.«

Tvoja skrbna pižmovka

Mislim, Bog, da so se dokazali tile skavti. Doživeli so nepozabno legendo, ki bo za spomine še na stara leta. Hvala, da si mi dal to možnost, da sem bil lahko z njimi v mislih, ob pismih. Doživel sem še eno nepozabno izkušnjo tu na Zemlji.

Do jutri poljubček
Oskar

P.S.: če bi še enkrat živel, bi te sigurno poprosil, da postanem skavt.

Poletje poleg poletnih taborov predstavlja tudi druge tabore, ki pa so bolj izobraževalne narave, kjer ravno tako ne manjka zabavnih dogodivščin in novih ljudi. Preprosta žolna se je udeležila taborne šole Metoda IV, kjer se je spoznavala z nasveti kako postati dober voditelj Izvidikov in vodnic, Vsestranski svizec in Prisrčna mravlja sta svoje znanje veščin izpopolnjevala na skavtski šoli ŽVN I, Kreativna kanja, Pustolovski orel, Navdušena sova, Pojoči orel in Sanjava žolna pa so se na Tečajih za vodnike spoznavali z nalogami, vlogami in delovanjem dobrih vodnikov, da bodo lahko od zdaj naprej tudi sami vodili svoje vode.

NE STOJ KOT LIPOV BOG

(Taborna šola Metoda IV, 4.–10. 8. 2016)

Začetek avgusta sem imela po dolgih šestih letih zopet priložnost spakirati ruzak in brezskrbno odkorakati na tabor IV – ne kot klanovka na služenju ali voditeljica ampak UDELEŽENKA! V tednu, ko smo se prelevili v izvidnike in vodnice, sem bila članica voda Lam, ki smo ga sestavljali Sara iz Kamnika 1, Tina iz Šentjerneja 1, Regina iz Zagorja 1 in Tilen iz Slovenskih Konjic 1 ter jaz.

In kaj se na taborni šoli počne? En del tabora je tak, kot je poznan vsem, ki ste kdaj izkusili tabor v veji IV: postavljanje šotorov, tabornih zgradb, vodovih kuhinj, dnevne zadolžitve, taborni večeri ob ognju, jutranji kvadrat z dvigom zastave, potep, nočna igra, velika igra, kuhanje po vodih, … Druga polovica tabora pa je bolj spominjala na šolo … ampak tako, skavtsko šolo. Tako, da sediš na travi, predavajo ti voditelji v krojih, ki poskrbijo, da so predavanja razgibana, nihče ti ne »teži« kaj si moraš zapisati, da ne smeš rezljati vmes … V sedečem položaju smo preživeli vsak dan okoli 5 ur in se res veliko naučili in dobili zagon za nadaljnjo voditeljsko pot.

Z vami bom delila še utrinka, ki sta taborno šolo naredila še bolj nepozabno.
Taborni prostor smo imeli čisto ob reki Krki. Zagrajen je bil z ograjo, tako da nismo imeli dostopa do gozda ob travniku. Gozd, v katerem smo lahko nabirali drva pa je bil na drugi strani 8 metrov široke Krke. Tako smo se vsakič, ko smo rabili kaj iz gozda (od drv za kuhanje, za taborni ogenj, postavljanja zgradb, palic za hrenovke, …) morali usesti v kanu in odveslati (brez vesla) na drugo stran reke. Ker pa je bil kanu malo bolj neroden, smo kmalu spoznali, da je bolje plavati in kanu uporabiti zgolj za prevoz tovora.
Zadnji dan je zares močno deževalo. Duhovni asistent nas je pozval, da sveta maša vseeno bo pri oltarju na tabornem prostoru. On je poskrbel, da je oltar pod streho, mi pa moramo poskrbeti, da bomo mi primerno pokriti. Tako smo imeli sveto mašo, zbrani okrog oltarja v palerinah/šotorkah in ves čas je zares močno padal dež. Vendar so prav te razmere poskrbele, da je bila ta sveta maša zame posebno doživetje.
Prav tako si bom zapomnila gostoljubnost domačinov na potepu in prepevanja bansov, dolgih debat, odlične hrane, alarma ponoči, delavnice plezanja, …
Imela sem se zares lepo in izkušnjo takega tabora toplo priporočam vsem. Tako, da če boste dobili to možnost, NE STOJITE KO LIPOV BOG in izkoristite priložnost!

Preprosta žolna

ŽVN I

(Kočevski rog, 12.-18. 8. 2016)

Za tiste ki ne veste: ŽVN je skavtska šola življenja v naravi, na katero pridejo voditelji oz. bodoči voditeji, ki se želijo izuriti v vseh možnih skavtskih veščinah z namenom, da bi ta znanja prenesli na svoje skavte in skavtinje. V tem kratkem tednu spoznaš vse, kar naj bi znali izvidniki, ko odidejo v klan. Vsak dan sta na sporedu 2 delavnici, in sicer ena pred kosilom, ki si ga moraš narediti sam in ena po kosilu kateremu sledi večerja, ki si jo prav tako narediš sam. Večino časa preživiš s svojim ognjiščem, torej s skupino treh ali štirih ljudi, ki si skupaj naredijo bivak in ognjišče ter si seveda skupaj kuhajo. Vsak večer smo imeli čute. To so bile kot nekakšne manjše kateheze na temo čutil. Taborni večer ni bil organiziran, ampak se je vsak večer nabrala skupina, ki si je naredila svojo zabavo, ko so inštruktorji že spali.

No, nekatere delavnice so bolj zanimive kot druge. Meni se je najbolj v spomin vtisnil dan, ki je bil namenjen zgradbarstvu, podiranju sušic, vezanju zgradb, kopanju lukenj in klinjenju teh ogromnih konstrukcij. Pridružil sem se skupini, ki je delala most, oziroma bolje rečeno ogromen most, ki je bil sestavljen iz dveh struktur in napetih vrvi med njima. Med samim postavljanjem je prišlo do male napake, ki se je skoraj končala zelo slabo. Na eni strani je namreč popustil klin in vse skupaj se je podrlo na drugo stran, kjer smo še vedno napenjali oziroma vezali druge kline. Na srečo se je vse dobro izšlo. Stali smo na pravi razdalji, tako da se ni nikomur nič zgodilo. Na koncu smo vse skupaj tako ojačali, da je most držal 3 osebe, ki so se na njem pozibavale. Na koncu vsake šole pa so seveda testi in tudi ŽVN ni izjema. Je pa res, da so bili testi veliko bolj zabavni, kot tisti v šoli. Sam sem bil med tistimi, ki so uspešno opravili vse izpite in si tako priboril diplomo in nov našitek za na kroj.

Vsestranski svizec

podvigi TZV

1.

(22. - 28. 7. 2016)

Avgusta sem se že drugič to poletje s polnim ruzakom odpeljala do »univerze za arheologijo« v Božakovem, kjer se je začela moja nova skavtska dogodivščina -Tečaj za vodnike. Izgledalo je takole: 40 skavtinj in skavtov iz cele Slovenije in iz 28 različnih stegov, na enem velikem travniku. Cel teden so nas naši »profesorji« učili, kako postati dober vodnik in uspešno voditi svoj vod. V našem vodu smo imele precej težav s komunikacijo, saj je vsaka zavijala v svojem narečju in ugotovile smo, da se eno besedo da izgovoriti tudi na pet načinov, kar nas je zelo zabavalo, hkrati pa vzelo veliko časa pri dogovarjanju o tem, kako bomo naredile enostavno omako za makarone. Zelo mi je bilo všeč, da je bilo toliko različnih ljudi in zanimivih karakterjev. Sploh mi je bil zabaven nek Štajerc, ki je bil s svojim narečjem zelo posrečen in za čuda ni navijal za Maribor, temveč za Olimpijo. Seveda niso manjkali proga preživetja, izhod in velika igra, pri kateri smo morali najti ukraden artefakt in ga vrniti nazaj na našo univerzo. Zadnji večer smo imeli študentsko žurko (brez alkohola, da ne bo pomote) in nočno kopanje, naslednji dan pa diplomirali in se v slavnostnem kvadratu poslovili eden od drugega. Za konec pa se je ZELO močno ulil dež, kar je bil vrhunec našega TZV-ja. Toliko doživetij v samo enem tednu-se kar splača

Kreativna kanja

Zakon, zabaven, zanimiv, poučen,... če bi šel lahko še enkrat, bi šel. Spoznal sem tudi veliko novih prijateljev.

Pustolovski orel

2.

(25. - 31. 7. 2016)

Letos sem bila na TZV 2. Bil je eden izmed mojih najljubših taborov, ker sm spoznala nove ljudi, s katerimi smo se zelo dobro povezali. Voditelji so izbrali zelo dobro temo: Spirit-divji vod. In tudi vsi voditelji so bili zelo zabavni in so nas veliko naučili, tako da bomo postali dobri vodniki in vodnice. Velikokrat nam je ponagajalo tudi vreme (dvema vodoma je ponoči zalilo šotore), ampak so bile odkupnine za ukradene zastave tako bolj zanimive in umazane . Vsem je bilo težko oditi domov, ker nam je bilo vsem zelo všeč in sama bi ta tabor takoj še enkrat ponovila.

Navdušena sova

3.

(3. - 9. 8. 2016)

Letos sem imel možnost iti na TZV 3. Seveda sem jo zgrabil in se ga udeležil. Tam sem spoznal veliko novih ljudi, v mojem vodu smo se zelo dobro razumeli. Na TZV-ju sem se naučil veliko novih stvari, o funkcijah v vodu, nekaj več o samem vodniku, srečanjih voda in še o drugih stvareh povezanih z vodom. Imel sem se zelo dobro in dobil sem veliko skavtskih prijateljev.

Pojoči orel

4.

(17. - 23. 8. 2016)

Na TZV 4 smo se imeli zelo fajn. Spoznala sem veliko novih ljudi pa tudi dosti novih stvari sem se naučila, ki mi bodo kot vodnica pomagale. Nikoli pa ne bom pozabila vseh lepih trenutkov in vseh stvari, ki smo jih počeli na TZV-ju. Na splošno mi je bilo vse všeč. Tudi stvari, ki se niso v tistem trenutku zdele tako dobre, zdaj ko gledam nazaj na to, vidim, da je v bistvu vse to neka nova izkušnja .

Sanjava žolna

diši po poletju

Poletje je moj najljubši letni čas. To je čas, ko imamo seveda počitnice, skavtske tabore, ko lahko potujemo, gremo na morje, uživamo na plaži, hodimo v hribe, ali pa si poiščemo poletno delo in tako zaslužimo nekaj denarja.

Nekaj ljudi sem vprašala:

Katera je prva stvar, ki ti pride na pamet, ko slišiš: letošnje poletje?

"Prvi poletni tabor v klanu!" **Zgovorna cvergla**

"Nore dogodivščine." **Vsestranska žolna**

"Glasba." **Šarmantni volk**

"Poletni tabor." **Inovativna vidra**

"Utrinki." **Srčna žolna**

Kaj se ti je od letošnjega poletja najbolj vtisnilo v spominu?

"Poletni tabor in spoznavanje Moravčanov, ker smo se imeli res fajn in nismo pričakovali, da bomo z drugo četo in je bilo to tako presenečenje." **Ustrežljiva sova**

"Sončni vzhod na vrhu Triglava za svoj rojstni dan."
Skrbna pižmovka

"Dobil sem odlično priložnost za službo, najboljše je bilo da sem lahko nekje delal (in to pri Binetu Volčiču), kar mi je odprlo veliko »vrat« za naprej." **Šarmantni volk**

"Prepevanje starih pesmi na topel večer pred cerkvijo na potovalnem taboru!"
Zaljubljena mravlja

"Na izhodih na potovalnem taboru smo najprej prišli do Banovcev, kjer smo se pošteno okopali, pojedli 3 pice in se odpravili naprej proti cilju. V vasi, kjer je bil cilj, smo naleteli na prisrčno, dobrovoljno gospodinjo, ki nas je povabila k sebi. Lepo nas je pogostila, dala ključe od gasilnega doma, edina slaba stvar pa je bila, da je imela ogromno farmo 200-tih prašičev. Smrad je bil neznosen. Ko smo naslednji dan prišli do Križevcev, so nas zavohali že na 100-tih metrih. Vse kar smo lahko povedali je bilo: Banovci-kopanje&umivaje ter vas-spanje in smrad."
Nabriti orel

?kuga?ste?rekli?

Kako si preživel/a počitnice?

"Julija sem šla na počitnice z družino. V Avgustu sem bila v Avstriji in sem delala prakso v kuhinji v eni restavraciji, septembra pa sem šla spet na morje v Novigrad s prijatelji, nič posebnega."
Živahna žolna

"Te počitnice so bile ene bolj zanimivih. Ne samo zaradi tega ker je bil zabaven poletni tabor, ampak ker sem bila večino časa na morju, nekaj tega casa pa sem bila z dvema dobrima prijateljicama, s katerima smo vecino časa spale, jedle, pele in se metale v valove- dejanje s katerim smo si zasluzile naziv najglasnejše osebe na plaži."
Energična košuta

"Te počitnice so bile zelo pestre. Poleg poletnega tabora, sem šla še na TZV in na krajo zastave. Bila sem animatorka na oratoriju v Gorjah, kjer sem cel teden mirila podivjane otroke in z mojima dragima prijateljicama šla na morje, kjer smo s petjem slovenskih pesmi navdušile kar nekaj babic."
Kreativna kanja

"Te počitnice so mi zelo hitro minile...veliko sem uživala ob morju z družino in prijatelji seveda pa smo se super imeli tudi na poletnem taboru.Pojedla sem tudi veliko lubenice in čevapčičev"
Zagnana vidra

?kuga? ste? rekli?

"Moje poletne počitnice so bile prvi mesec zelo pestre, saj sem najprej šla na morje, potem pa še na skavtski tabor in na TZV. August pa sem preživela doma in malo delala, malo pa lenarila. Lahko bi rekla, da so bile odlične, ampak prekratke"

Navdušena sova

"V redu, malo delavno, malo na morju pa po tekmovanjih. Škoda, ker so počitnice že mimo, ampak so bile dobro preživete."

Navihana vidra

"Veliko smo se družili, pri Blejskem jezeru, doma, na Kredi..skratka povsod in kadar je bilo mogoče. Julija je sledil še dolgo pričakovan skavtski tabor, na katerem pa res ni bilo dolgčas. Vsak dan kaj novega, straža, izhod, vmes še moja prva kraja zastave našim sosedom, s katerimi smo navezali mnogo novih prijateljstev in ustvarili veliko lepih spominov. Brez skrbi si bomo zapomnili tudi krajo na TZV2. Sledilo je še veliko časa preživetega z družino, predvsem z mlajšima bratcema, obisk oratorija, morje in tudi zadnji vikend preživet tam, tokrat s sestrično."

Priročna košuta

iz razmetanega skladišča

Na SKVO vikendu, kot temu pravimo voditelji, kjer smo pridno načrtovali novo skavtsko leto, smo ugotovili, da je naše skladišče pri Rešu res preveč razmetano. Tako smo določili dva gospodarja, ki bosta skrbela za red v skladišču, poleg tega pa tudi za to, da boste znali opremo negovati tudi sami. Vsestranski svizec in ognjeviti svizec sta torej tista, ki nas bosta o skrbi za opremo obveščala iz razmetanega skladišča (ki zdaj, ko to berete ni več tako razmetano).

KAKO NEGOVATI SEKIRO

Pred vsako uporabo sekire, najprej preverimo koliko je ostra. To najlažje preverimo tako, da vzamemo list papirja in ga na rahlo potegnemo čez rezilo sekire. Če ga prereže, je v odličnem stanju, drugače pa potrebuje nekaj popravkov.

1:

Če testa ni prestala, jo moramo oceniti v kako slabem stanju je.V najslabšem primeru, kar pomeni, da rezila ni, se tega najlažje lotimo s pilo za železo. S tem poskušamo doseči čim bolj enakomerni grobo obdelani rahlo okrivljeni rezilni ploskvi.

2:

Nadaljujemo z brusnim kamnom, ki mora biti ves čas brušenja moker, da dosežemo čim boljšo brusno površino. Brusimo z majhnimi krožnimi gibi. Ta gib ponavljamo do maksimalno ostrega rezila.

3:

Za piko na i pa rezilo potegnemo še po kosu usnja, ki spremeni ostrino robu v »britvico«.

4:

Da površino sekire zaščitimo, jo na tenko namažemo s kakršno koli mastjo ali oljem, s katerim preprečimo korozijo (rjavenje) . To ponovimo tudi po uporabi sekire.

Zapomniti si je treba, da bolj je ostra sekira, bolj je varna! :)

Ognjeviti svizec

Ambiciozno je fajn

Naš Ambiciozni medved vedno rad brezkompromisno poprime za kakršnokoli delo. Poleg tega, da je naš blagajnik, voditelj čete, moralna podpora novi stegovodkinji, pa bo zdaj ambiciozno skrbel tudi za svojo novo rubriko, »Ambiciozno je fajn«. Tu bodo na vas čakali uporabni nasveti in ideje, novosti, za katere morda še niste slišali, da jih preberete in ambiciozno tudi uporabite.

bivak

Z besedo »bivak« se skavti največkrat prvič srečamo v veji Izvidnikov in vodnic, od takrat naprej nam vse kar se skriva za to besedo dobro služi. Mnenje večine je, da je veščina resnično osvojena, ko skavt osvoji rek: Skavt se znajde! Torej, ko iz razpoložljivih materialov in okoliščin lahko sestavi zatočišče, ki mu nudi zavetje.

Lokacija:

Bivak vedno postavimo na lokacijo, ki se nam zdi vredna zaupanja in na kateri bomo zvečer lahko mirno zatisnili oko. Paziti je potrebno na vse čudeže narave, ki nam lahko škodujejo. To so: poplave, hudourniki, strele, padajoče kamenje, plazovi, ipd. Kot odlično povzame zgoraj omenjeni rek, je priporočljivo, da skavt iz lokacije, ki si jo izbere, potegne kar največ naravnih danosti.

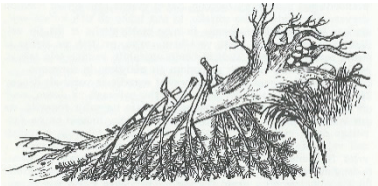

Postavitev:

Pri gradnji bivaka upoštevamo namenske, vremenske in materialne dejavnike.

Namen – ali delamo bivak za večdnevno časovno obdobje, zgolj za eno noč, ali pa preprosto potrebujemo streho nad glavo med prihajajočo ploho. Mora bivak udobno gostiti dva skavta, ali cel vod?

Vreme – nam preti večdnevno deževje, ali zgolj ploha? Nas mora skrbeti za močno sneženje, ali pa bi zgolj radi med obedom kosila sedeli v senci?

Material – postavljamo bivak sredi prostranih travnikov, ali v domačih pobočjih Rebra? Je čez noč zapadlo meter snega, ali pa na izbiro nimamo drugega, kot dve šotorki?

Ko nastopijo hladne noči in spalna vreča ne nudi več dovolj izolacije, da bi se kar zleknil pod drevo in zaspal, lahko prenočiš po naslednjem zgledu, ki omogoča, da temperaturo v bivaku, pri zunanjih blizu ledišča, obdržiš na nekje, za spanje prijetnih, 5-10°C. Za dodatno udobje si tekom večera k ognju lahko pristaviš kako skalo in jo nato, ko greš spat, dodaš v bivak, a ne pozabi na varnost!

Pri gradnji bivaka se lahko poslužimo pravih gradbeniško-stavbarskih zakonitosti in ga gradimo po principu slojev. Za primer bom predstavil preizkušen sistem, ki ga lahko prakticiramo v gozdovih Slovenije:
Slika: bivaki2

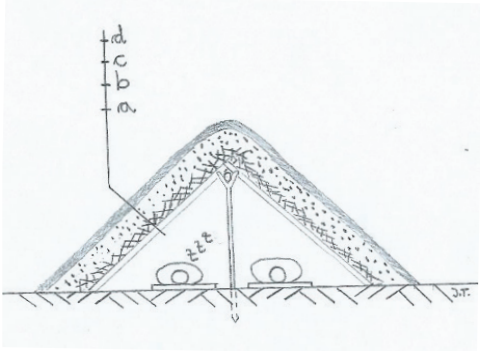

Sloj (a): večje (nosilne) veje
Sloj (b): manjše gosto vejevje
Sloj (c): suho listje z gozdnih tal
Sloj (d): mah; v primeru, da pričakujemo padavine, nanj dodamo še smrekove veje

Smrekove veje služijo kot kritina, plast mahu bivak zapre za vetrič in služi tudi kot dodatna kritina, listje pa poskrbi za udoben in topel občutek v bivaku.

Za tople poletne noči je več kot dovolj preprost bivak iz šotorskih kril, ki nas ščiti pred vetrom in dežjem.

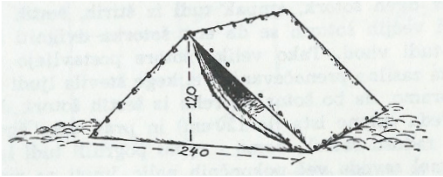

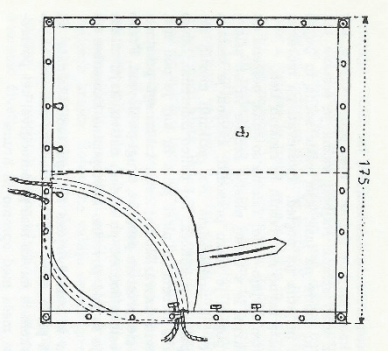

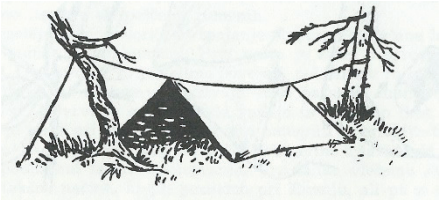

Pri izdelavi bivaka iz šotorskih kril je priporočeno paziti na naklon strehe, saj se premo sorazmerno z naklonom veča tudi možnost, da tkanina ne prepusti vode.

Za povzetek, bivakiranje kot aktivnost nudi skavtom, da obnavljajo vse veščine, od vozlov in vezav, do kuhanja. Če se vas torej loteva dvom o znanju veščin, vas srbijo prsti ali pa ste naveličani žimnice; vabljeni v gozd!

Ambiciozni medved

skavt potuje

Kdo pravi, da so skavtski tabori edina zabava, ki jo lahko človek z rutico okrog vratu doživi? Seveda imamo ponujenih ogromno priložnosti, taborov in dogodkov, ki se jih lahko čez leto ali pa med poletjem udeležimo, ali pa si izmislimo čisto nekaj svojega, v lastni režiji in pač potujemo po svetu kot skavti, z rutico za vratom. Z Neustavljivim volkom naju seveda nič ne ustavi, zato sva letos potovala v Francijo, na svetovni skavtski dogodek za Popotnike in popotnice, Roverway, kjer sva preživela dva tedna, septembra pa sva na poskusni zlati MEPI odpravi potovala po Sloveniji, od Opatjega sela pa do Ankarana. Kako je izgledala moja izkušnja Roverwaya in izziv, ki si ga je na MEPI odpravi zadal Neustavljivi volk, pa v nadaljevanju.

ROVERWAY

(1. - 14. 8. 2016)

Po taboru z IV in TZV-ju mi seveda ni bilo dovolj in sem še isti dan, ko sem v poznih večernih urah prišla s TZV-ja, razpakirala nahrbtnik in ga ponovno napakirala, saj sva morala biti z Neustavljivim volkom, ki se je dogodka tudi udeležil, naslednji dan ob 5h zjutraj že na Brniku. Ja, res je, drugič v življenju sem se peljala z letalom. Naslednji dan smo pristali v Parizu in letošnja francoska pustolovščina se je začela. Najprej smo s še nekaterimi skavti iz cele Slovenije (Maribor, Komenda, Homec, Slovenske Konjice…) in zamejskimi skavti, 2 dni potepali po Parizu in raziskovali mesto. Že prvi dan smo spoznali, da Pariz pa vendarle ni neko sanjsko mesto, kot ga kažejo v filmih. Povsod nekaj popravljajo, smeti ležijo povsod, kava je dražja od 5 EUR in za nameček sploh ni dobra, pa še Neustavljivemu volku in še enemu skavtu je v istem dnevu izginila denarnica.

skavt potuje

Če potegnem črto, smo skavti in smo se imeli v vsakem primeru super, saj smo v tem našli priložnost, da se kot slovenska odprava malo bolj zbližamo.Tako smo ob čakanju na tramvaj pa potem še na metroju prepevali pesmi in se igrali banse, predstavljajte si ljudi, ki so nas opazovali in nas z navdušenjem snemali. Tretji dan je sledila ločitev. Z mojo skupino smo šli na uvodno ceremonijo na sever Francije, medtem ko so ostale skupine in voditelji odprave imeli uvodno ceremonijo kar v Parizu. Sever Francije, mestece Amiens, je že naredilo boljši vtis in rekli smo si: »Pa če smo že v Franciji, moramo kupiti francosko bageto, da bo še uradno«.
No, na koncu smo bili teh baget tako siti, da slišati več ne moremo zanje, saj smo jih jedli ves čas, za zajtrk, ob kosilu in ob večerji. Moja skupina, takoimenovana Davidova zvezdica, je svojo pot nadaljevala še bolj proti severu Francije, v Normandijo, v mestece Bayeux. Tam smo en teden bivali z nekaj Portugalci, nekaj Francozi in preko 20 Španci. Program ni bil nič kaj pretresljiv, večino časa smo imeli prosti čas (ali kot bi Španci rekli, siesto), večino časa smo popravljali taborne zgradbe, sploh wc-je, ker tuji skavti pač niso tako vešči v tem, kot smo slovenski, kar pa nam je ostalo, smo obiskovali zavod za starejše s posebnimi potrebami. Z njimi smo se igrali igrice, jih frizirali, ustvarjali, en dan smo celo kuhali, saj je morala vsaka država pripraviti svojo tipično jed in punce smo spekle potico, nad katero so bili vsi navdušeni, na koncu pa smo imeli zabavo ali ples, kjer smo vse te dobrote poskusili. Zadnji večer so tudi oni obiskali nas in pripravili smo jim taborni večer kot ga po navadi pripravimo pri nas. S hrenovkami in twistom, krompirjem v žerjavici ter za sladico banane s čokolado. Morali bi videti, kako so se jim svetile oči, ko so si na ognju lahko sami spekli

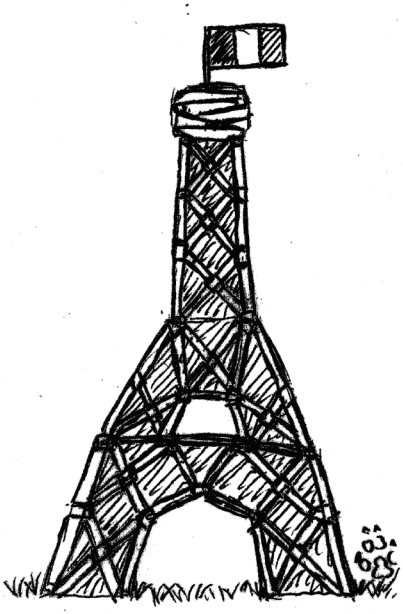

hrenovko s twistom. Teden dni smo torej preživeli na vrtu pri nunah v prelepem mestecu in poleg druženja, spoznavanja, petja in igranja, smo en dan obiskali tudi obalo Atlantskega oceana in morje je bilo super! Naslednji teden pa so nas že preselili v centralni kamp v Jambville, kjer se je zbralo okoli 5000 skavtov iz celega sveta. Tam so nas naši voditelji odprave toplo sprejeli in sledil je še en teden delavnic, druženja, tabornih večerov, ki sploh niso taborni večeri kot jih poznamo mi. Vsak večer se je nekaj dogajalo na glavnem odru, vse skupaj je izgledalo kot nekakšen festival, pripravili so program, Roverband je zapel par pesmi, med drugimi tudi himno Roverwaya, ki smo jo vsi z navdušenjem plesali.

Po koncu programa pa smo imeli na voljo še disco Moulin Orange, tihi disco (kjer dobiš slušalke in glasbo slišiš samo ti – si predstavljate kako smešno je to izgledalo?), ali pa smo se usedli na tla sredi kampa in opazovali zvezdne utrinke. Pogrešala sem kakšen taborni ogenj, kitaro in petje ob njem… ta dva tedna nista bila čisto po pričakovanjih, glede na to kaj vse sem slišala o Roverwayih na splošno, niti nisem bila pretirano navdušena, saj se Francozi očitno niso mogli dobro dogovoriti stvari, zato več kot si vprašal, manj si vedel. Ampak navsezadnje sem bogata za novo izkušnjo in nikoli ne bom pozabila prijateljev iz Španije in Portugalske, ki sem jih dobila v teh dveh tednih, saj smo se zelo povezali in se je bilo težko ločiti, a še vedno ostajamo v stikih, kar je najpomembnejše.

Iskriva taščica

Kako zaslužiti Mepi zlato?

Kot novopečeni vodja in ocenjevalec MEPI odprav, sem se najprej seznanil s tem, da je za odpravo najpomembnejši izziv. Nekaj osnovnih izzivov je treba pokljukati že na načrtovanju trase, hoditi moraš 4 dni vsaj 20 kilometrov na dan ter čim dlje od civilizacije. Ker pravemu skavtu to ne predstavlja prevelikega izziva, sem svojo odpravo začinil z bosonogo hojo. Kljub temu, da sem letos vse tabore prehodil bos, sem po prvih desetih kilometrih Krasa kaj kmalu ugotovil, da to ne bo mačji kašelj. Barbara iz združenja me je že spraševala po številki noge, a je dobila jasen odgovor »prišel bom do konca, ali pa bom šel domov, vmesne možnosti ni«. Vroč beton, trnje in ostre kraške skale, so naslednji dan pustile svoj pečat in moram reči, da mi je molitev Popotnikov in popotnic še kako služila kot motivacija. Lagal bi, če bi rekel, da nisem nikoli pomislil, da mi ne bo uspelo, vendar odnehati, dokler je še nekaj moči v tebi pač ni skavtsko! Zato sem malce spremenil tempo hoje, uporabil svoje veščine slackline-a in preprosto začel hodit za »normalne« ljudi precej smešno, mahal sem po zraku in se zibal iz ene strani na drugo, kar malce sem poskakoval, nahrbtnik z lopato, zimsko spalko, kotlom, hrano in oblačili za 4 dni, pa je plesal z mano in dobro žulil moje ključnice in rame.

Kmalu sem prišel v ritem, v katerem sem zelo užival, le poredko sem stiskal zobe in zaostajal za skupino. Bolečina je postala srčika izziva, kri, ki je včasih pritekla iz gležnja ali podplata, je bila samo

potrditev, da pravkar premikam svoje meje. Vsako jutro sem svojo pot izročil Bogu in tako malce pospravil svoj ego na stran. Zadnje kilometre poti sem bil zelo ponosen nase in v slanem morskem vetru so se mi kar malo rosile oči, ker navsezadnje me do konca nisoprinesle noge, temveč moja sedaj malce drugačna glava. Sedaj sem bogatejši za znanje, da te lahka pot zgolj pripelje na cilj, medtem, ko te ostra in trnjeva pot do cilja spremeni v boljšega človeka in cilj postane le še osvežitev v Jadranskem morju, ki sam po sebi predstavlja zgolj zadnji korak in nič več.

Neustavljivi volk

predstavljamo vam

- prihaja veja Bobrov in bobrovk!

Verjetno ste že vsi slišali, da v okolici Breznice bobri gradimo velik jez in širimo svojo kolonijo!

Hmmmm… in kdo smo bobri ter kaj počnemo tod okoli?

Ti takoj razložimo:

Veja Bobrov in bobrovk je skavtska starostna veja, namenjena otrokom, ki obiskujejo 1. ali 2. razred OŠ oz. so stari 6 ali 7 let. Gre torej za najmlajšo skavtsko skupino. Bobri živimo v skupnosti, ki se ji reče kolonija, našemu domovanju pa pravimo bobrišče. Imamo svoj zakon (Bober je dober!), skavtsko obljubo, prilagojeno naši starosti, ki jo slavnostno izrečemo na hlodu, imamo svojo molitev in zavetnika sv.Jožefa . Ves čas in povsod se trudimo biti dobri - v domači družini, šoli, pri skavtih,... Na srečanjih oz. po naše bobrovanjih, skupaj gradimo trden jez. Spoznavamo zgodbo »Prijatelji gozda«, ki govori o družini bobrov, ki se ni zapirala pred svetom, ampak je odkrivala in raziskovala svojo okolico ter pozitivno vplivala nanjo. Preko igre in drugih aktivnosti se tudi mi učimo biti takšni.

predstavljamo vam

Pa še učna minutka, da boste znali naš pozdrav! Svojo desno roko dvigni v višino oči, 3 prste (palec, kazalec in mezinec) skrči v gobček, skupaj iztegnjena prsta pa skrči do polovice in oblikuj zobke… ter glasno in navdušeno zakliči naš pozdrav - Trden jez!

Kea, Glo, Ita in Pip

predstavljamo vam

intervju: USEKANI JAZBEC

1. Matic, lep pozdrav.
Lepo pozdravljen, Simon.

2. Kako se počutiš v našem stegu? Kako se počutiš v veji in v skupnosti voditeljev?
Zelo fino, ker se tako dobro zastopimo, v veji zelo uživam, saj sem zelo rad med otroki, voditelji smo pa tako ali tako super…

3. Letos si postal voditelj v veji IV. Kaj te je prepričalo, da si postal voditelj? Kaj svetuješ klanovcem, ki razmišljajo o tem koraku?
Na nek način to, da lahko svoje znanje prenesem na mlajše, na nek način tudi to, da napredujem s svojo generacijo. Da naj se nič ne bojijo narediti tega koraka, ker se odpre čisto drug pogled na skavte.

4. Nam kot voditelj IV zaupaš kakšno zanimivo stvar, ki jo bo letos počela četa?
Naj ostane to skrivnost, povem vam lahko samo to, da bo to skavtsko leto zelo zabavno.

5. Vemo, da si šele pred nekaj leti zašel v skavtske vode, kaj te je prepričalo, da si se pridružil skavtom? Ti je bilo morda kdaj žal, da se za ta korak nisi odločil že prej?
Prepričala me je moja punca Janja, ki je tudi sama skavtinja, seveda mi je bilo žal, saj so me prijatelji vabili v skavtske vode že od malih nog. Tako sem zamudil po mojem mnenju najlepše čase pri skavtih.

6. Vemo, da zelo rad preživljaš čas v naravi, kar ti omogoča tudi tvoj študij. Kako bi svetoval skavtom, da se obnašajo v naravi in kakšno naj bo naše vedenje v gozdu?
Predvsem je pomembno, da spoštujemo to kar nam je mati narava dala. Prav tako ne smemo po nepotrebnem uničevati gozda.

7. Letos si že deloma stopil v čevlje voditelja čete, kaj ti je najbolj všeč pri vodenju čete? Katera veščina ti predstavlja največji izziv in se je želiš naučiti?
Najbolj všeč mi je to, da otroci že sami vedo oz. opazijo določene stvari, ki jih je potrebno storiti ali pomagati. Zelo rad bi izpopolnil svoje znanje iz priprave in kurjenja ognjev, saj me to nadvse veseli...

8. Vemo, da rad tudi pohajkuješ po hribih in gorah. Katero turo bi svetoval za nedeljski izlet dobro pripravljenemu skavtu?
Res super tura s super razgledom je iz Valvazorjevega doma naprej do malega Ksera in nato do velikega Ksera ter za dobro uhojenega še po grebenu do Stola in nazaj do Valvazorjevega doma.

9. Bi sprejel zelo dolgočasno in nezanimivo službo, če bi ti ponudili ogromen zaslužek?
Mislim , da je ne bi, saj sem tak človek, da rad delam tisto kar me zares veseli in ne gledam toliko na denar…

10. Kaj običajno počneš ko imaš prost dan?
Malo poležavam, grem na sprehod, se zapeljem z motorjem, vsekakor pa najraje spanec podaljšam za kakšno urico ali dve.

11. Kam bi se odpravil, če bi imel dovolj denarja in časa? Koga bi vzel s seboj? (izbereš lahko le eno osebo)
Odpravil bi se na Škotsko s seboj bi pa vzel svojo boljšo polovico.

12. Nam zaupaš zakaj je dobro imeti za punco skavtinjo? Kakšne so prednosti skavtinje pred drugimi puncami?
Preprosto so skavtinje pripravna dekleta, ne glede na opravilo, ki je za opraviti.

13. Katera je tvoja najljubša skavtska pesem?
Recimo Z rutko na pot.

14. Lansko leto si bil član zmagovalne ekipe na skavtskem tekmovanju v orientaciji Jakec. Kaj bi svetoval vsem, ki se nameravajo udeležiti Jakca? Imaš za njih kakšen nasvet?
Moram reči, da je to res super tekmovanje, ki se ga mora udeležiti vsak skavt. Lansko leto sem se ga udeležil prvič in s skupnimi močmi smo zmagali. Kot pravijo »če te ni dost u glav, tej pa u nog'h«

15. Kateri je tvoj najljubši letni čas? Zakaj?
Zagotovo zima, ker so mi hladnejše temperature bolj naklonjene in lahko uživaš v športih, ki so nam na voljo le za krajše obdobje.

16. Za konec nam zaupaj še tvojo najbolj zanimivo skavtsko dogodivščino, ki se ti je najbolj vtisnila v spomin.
To bi bila pa Zaveži 2016, kjer smo zmagali, vendar se je za popestritev na koncu tekmovanja, ko smo pospravljali vlil dež tako močno, da se je tisto polje v trenutku spremenilo v 10cm globoko mlakužo, mokri pa kot cucki.

Hvala za pogovor, Matic.
Bodi pripravljen.
Simon, Vzdržljivi gams

Vesela fizika z Volčičem Štefanom

Potrebujemo:
-2 KOZARCA
-VODO
-PAPIR S PUŠČICO

Prvi kozarec postavimo pred puščico in vanj nalijemo vodo.

Kozarec napolnjen z vodo deluje kot leča, zato vidimo večjo puščico:

Če pred kozarec postavimo še en kozarec z vodo vidimo, da se slika obrne v drugo smer.

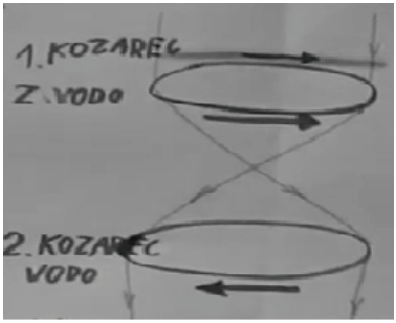

Druge poskuse najdeš na youtube pod **FIZIKA ŠTEFAN**.

STUDIO

Tudi tokrat so nam Košute, ekskluzivno za Plamenček, pripravile poseben recept, ki ga lahko uporabite na skavtskih srečanjih, piknikih,ali pač kjerkoli imate možnost kurjenja ognja.

sestavine:
~krompir
~riban sir
~salama
~začimbe za pico
~ole

potek:
Najprj krompir operemo pa ga namažemo z olm.

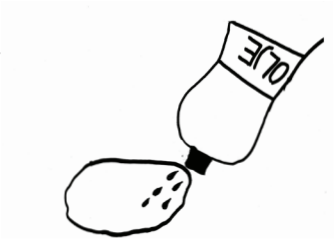

Pol krompir do polovice razrežemo.

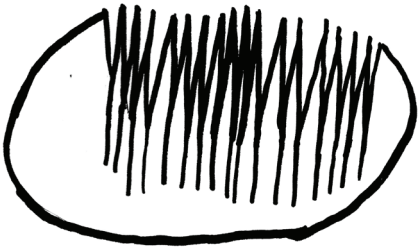

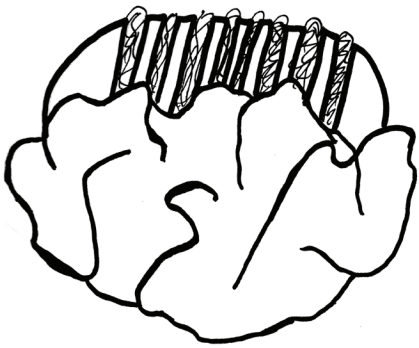

Reže zapolnimo s siram, salamo in začimbam. Krompir zavijemo v folijo in ga spečemo v žerjavici.

NOVI FOSILI

Aleš Jekovec	Igrivi rogač
Anja Gluhar	Srečna kanja
Barbara Polda	Skrbna čebela
Blaž Žemlja	Razposajeni merjasec
Eva Žemlja	Zabavna vidra
Mirjam Resman	Ustvarjalno prikupna košuta
Simon Gluhar	Vzdržljivi gams
Tina Kosi	Sladkosneda lisica

SKVO

Gašper Stojc	Neustavljivi volk
Jakob Tavčar	Ambiciozni medved
Katja Čop	Skrbna mravlja
Marjan Lampret	Modri piton
Matevž Mehle	Iskreni gepard
Matic Lukan	Lačni svizec
Matic Oblak	Usekani jazbec
Meta Horvat	Skromna pastirička
Mojca Žemlja	Preprosta žolna
Monika Golja	Iskriva taščica
Monika Žemlja	Potrpežljiva Kanja
Peter Kunstelj	Zanesljivi pingvin
Pia Čepič	Skrbna pižmovka
Tamara Kreft	Prisrčna mravlja
Urban Koser	Vsestranski svizec
Urban Žemlja	Ognjeviti svizec
Žan Kreft	Nabriti bober

POPOTNIKI IN POPOTNICE

Barbara Volk	Pustolovska žolna
David Brelih	Nabriti orel
Ema Konte	Miroljubna kanja
Ema Zupan	Iznajdljiva mravlja
Gašper Anderle	Zagriženi pingvin
Jana Žemlja	Požrtvovalna pižmovka
Janja Tavčar	Dobrovoljna pižmovka
Kaja Kunšič	Razigrano zasanjana mravlja
Karmen Zalokar	Zaljubljena mravlja
Lucija Čop	Prebrisano zabavna mravlja
Manja Bukovec	Ustrežljiva sova
Matija Legat	Priročni pingvin
Miha Demšar	Šarmantni volk
Neža Brelih	Vztrajna sova
Nina Vavpotič	Živahna žolna
Petra Kovač	Pozorna sova
Polona Toman	Radovedna pižmovka
Rok Lužnik	Domiselni svizec
Štefan Volk	Vestni pingvin
Teja Mezek	Zgovorna cvergla
Urh Nagode	Iznajdljivi volk
Uroš Dolžan	Udarni svizec
Urša Kosmač	Srčna žolna

IZVIDNIKI IN VODNICE

Alja Ažman	Inovativna vidra
Ana Čop	Kreativna kanja
Ana Toman	Bistra žolna
Angelika Mali	Iskrena Košuta
Anja Dolar	Zagnana vidra
Blaž Junež	Prikupno pozabljivi volk
Blaž Kovač	Opazujoči orel
Janja Sikošek	Energična Košuta
Juš Čop	Poskočni orel
Katarina Brelih	Razigrana vidra
Katja Mezek	Navdušena sova
Lucija Dolžan	Sanjava žolna
Martin Volk	Raziskovalni orel
Matevž Toman	Pojoči orel
Miha Bertoncelj	Delavni volk
Nika Vereš	Navihana vidra
Oskar Vovčak	Drzni orel
Patrick Gosar	Natančni volk
Sandi Vertelj	Pustolovski orel
Tara Jakopič Stojc	Priročna košuta
Timon Nemec	Neopazni volk
Vida Leskovar	Vsestranska žolna
Zala Omejc	Brihtna vidra